

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1124/2016
04.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.П., због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.П., адвоката М.П. и адвоката Б.С., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.489/12 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.539/16 од 09.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.П., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.489/12 од 19.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.539/16 од 09.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К бр.489/12 од 19.01.2016. године окривљени Ј.П., оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, обавезан је окривљени Ј.П. да оштећенима Љ.Д. и З.О. на име имовинско правног захтева исплати 1.859.730,90 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезан је окривљени да плати трошкове кривичног поступка суду на име паушала 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем, док је одбијен предлог Основног јавног тужилаштва у Јагодини да се од окривљеног одузме имовинска корист прибављена кривичним делом.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.539/16 од 09.05.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Јагодини, заједничка жалба окривљеног Ј.П. и његовог браниоца, адвоката А.Б., жалба браниоца окривљеног адвоката М.П. и заједничка жалба

оштећених Љ.Д. и З.О., а пресуда Основног суда у Јагодини К бр.489/12 од 19.01.2016. године је потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Ј.П.:

-адвокат М.П., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, а да бранилац и окривљени буду позвани на јавну седницу већа,

-адвокат Б.С., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП па је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног нашао:

Захтеви су недозвољени.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, браниоци окривљеног Ј.П., навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП односно повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, само формално означавају повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизују у чему се оне састоје, већ суштински у образложењу захтева оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног Ј.П., адвокат М.П. као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да окривљени није довео у заблуду ни агенцију ни оштећене да

из чињеничног стања у списима предмета произилази несагласног између изреке пресуде и доказа у списима предмета, јер суд окривљеног оглашава кривим за довођење у заблуду оштећених у односу на хипотеку из 1993. године која је обрисана, а изреком пресуде и оптужним актом се не ставља на терет окривљеном кредит из 1994. године где је наводно стављена хипотека на стан за овај кредит самоиницијативно од стране „Ј.“ и Предузећа „А.“ без знања, одобрења и сагласности окривљеног за стављање интабулације за стан, те да је у односу на овај кредит и хипотеку окривљени оштећене довео у заблуду, из чега произилази да окривљени није ни могао извршити кривично дело које му је стављено на терет. С друге стране, бранилац окривљеног Ј.П. адвокат Б.С. наводи да из утврђеног чињеничног стања произилази да нема кривице на страни окривљеног, као елемента кривичног дела преваре као ни преварне намере за довођење у заблуду оштећеног ради прибављања имовинске користи, па је погрешан закључак суда и погрешна примена закона која се односи на умишљај окривљеног с обзиром да је због конфузног пословног односа у време хиперинфлације између „А.“ и „Ј.“ као и „Ј. Б.“ сам окривљени био у заблуди у вези података из пословног односа.

Како су, дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено - битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП - а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд је захтеве бранилаца окривљеног Ј.П. у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.П., адвоката М.П., на којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, обзиром да иста не представља законом прописан разлог из члана 485. став 4. ЗКП, због кога би окривљеном било дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**